

Sygn. akt II CSK 652/13

POSTANOWIENIE

Dnia 22 maja 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z wniosku [...] Spółdzielni [...] w R.
przy uczestnictwie Ł. M., W. M. oraz M. M.
o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 22 maja 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania - W. M.
od postanowienia Sądu Okręgowego w P.
z dnia 22 kwietnia 2013 r., sygn. akt II Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy zezwalającymi na wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Skarżący uzasadnił wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania:

- nieważnością postępowania wskutek pozbawienia go możliwości obrony przez uznanie, iż jego pełnomocnik nie miał prawa go reprezentować przed Sądem Okręgowym,
- oczywistą zasadnością wniesionej skargi.

Wniosek skarżącego nie zasługiwał na uwzględnienie.

Nie zachodziła zarzucana nieważność postępowania. Według dominującego w orzecznictwie poglądu, nieważność postępowania z powodu pozbawienia strony możliwości obrony swych praw zachodzi wtedy, gdy strona nie mogła brać udziału w postępowaniu sądowym lub jego istotnej części na skutek naruszenia przepisów postępowania przez sąd lub przeciwnika w sporze, a w niniejszej sprawie taka sytuacja w odniesieniu do skarżącego nie wystąpiła. Jego pełnomocniczka była obecna na rozprawie poprzedzającej wydanie zaskarżonego postanowienia i popierała twierdzenia apelacji. Samo natomiast odnotowanie w protokole rozprawy apelacyjnej, że pełnomocniczka skarżącego jest tylko pełnomocnikiem innego uczestnika (M. M.), nie mogło uzasadnić zarzucanej w skardze nieważności postępowania. Stanowiło tylko błąd protokołu.

Nie jest w sprawie spełniona także przesłanka oczywistej zasadności skargi kasacyjnej. W art. 398⁹ §1 pkt 4 k.p.c., dotyczącym tej przesłanki, chodzi o łatwo dostrzegalne, mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy uchybienie przepisom prawa. Według utrwalonej linii orzecznictwa Sądu Najwyższego, skarga kasacyjna

jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. tylko wtedy, gdy wskazana w niej wadliwość zaskarżonego orzeczenia jest dostrzegalna *prima facie*, bez potrzeby dokonywania głębszej analizy (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2011 r., I PK 237/10, z dnia 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, z dnia 24 lutego 2012 r., V CSK 225/11, z dnia 18 lipca 2013 r., III CSK 143/13). W sprawie nie ma podstaw do stwierdzenia takiego naruszenia powołanych w skardze przepisów prawa procesowego i materialnego.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

[aw]